

Til § 32

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, der indeholder en henvisning til patentlovens § 34, 35 og 37. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 31-33. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 32 svarer til patentlovens § 35 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen fastslår, at en international brugsmodelansøgning ikke må registreres eller offentliggøres, før den er offentliggjort af Det Internationale Bureau ved Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO), eller der er gået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag. Bestemmelsen har grundlag i PCT artikel 30, stk. 2a og 4. Ansøger kan dog også bede om offentliggørelse, selvom WIPO endnu ikke har offentliggjort ansøgningen.

Til § 33

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, der indeholder en henvisning til patentlovens § 34, 35 og 37. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 31-33. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 33 svarer til patentlovens § 37, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen supplerer forslaget § 34 og fastslår, at hvis den myndighed, der foretager international prøvning af brugsmodellen, finder, at ansøgningen omfatter flere af hinanden uafhængige opfindelser, skal den opfordre ansøgeren til enten at begrænse kravene eller betale tillægsafgift. Begrænser ansøgeren kravene, skal den øvrige del af ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark. Patentmyndigheden skal underrette ansøgeren herom, men denne får mulighed for at videreføre den omhandlede del af ansøgningen her i landet mod betaling af en tillægsafgift.

Til § 34

§ 34 svarer med en redaktionel ændring til den gældende lovs § 24. Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor en del af en international ansøgning, som ikke

har været underkastet en international nyhedsundersøgelse eller prøvning, ønskes videreført. I lighed med forslaget § 16 accepterer PCT ikke, at en ansøgning vedrører to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

Er dette krav ikke opfyldt, skal ansøgeren betale en tillægsafgift til den internationale nyhedsundersøgende myndighed for undersøgelse af den del af frembringelsen, som ikke er "hovedfrembringelsen". Selvom denne afgift ikke bliver betalt, skal ansøgeren dog have mulighed for at videreføre også den ikke-undersøgte del af ansøgningen her i landet. Denne ret er imidlertid ikke ubetinget. Patentmyndigheden skal i så fald også undersøge, om den finder, at kravet om frembringelsens enhed er opfyldt. Kommer patentmyndigheden til samme resultat som den internationale nyhedsundersøgende myndighed, det vil sige at ansøgningen indeholder flere uafhængige frembringelser, skal den omhandlede del af ansøgningen anses for tilbagetaget for Danmark, med mindre ansøgeren betaler et gebyr.

Kommer patentmyndigheden derimod frem til, at ansøgningen ikke indeholder flere uafhængige frembringelser, fortsætter den behandlingen af ansøgningen. En eventuel afgørelse kan indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker.

Til § 35

§ 35 svarer til den gældende lovs § 25 men er ændret således, at der ikke længere er tale om en henvisning til patentlovens § 38 men i stedet en gengivelse af bestemmelsens ordlyd. Bestemmelsen er opspæringsmæssigt ændret for at lette forståelsen, men er materielt identisk med patentlovens bestemmelse. Bestemmelsen har grundlag i PCT artikel 25 og omhandler de tilfælde, hvor patentmyndigheden skal tage afgørelser truffet af en modtagende myndighed eller af Det internationale Bureau op til fornyet prøvelse.

I lighed med patentlovens § 38, stk. 2, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte fristen for ansøgerens begæring om fornyet prøvning. Formålet med bemyndigelsen er, at beregningen af disse frister kan ændres internationalt. En senere ændring vil ved bemyndigelsen kunne gennemføres uden lovændring. Der findes i dag en tilsvarende bemyndigelse i brugsmodelloven. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgnings og registrerede brugsmodellens behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 25, stk. 2, der har grundlag i PCT artikel 25. Bestemmelsen vedrører